

Tirsdag, den 24. marts 2009

## Den fremtidige reform af samhørighedspolitikken

P6\_TA(2009)0163

### Europa-Parlamentets beslutning af 24. marts 2009 om grønbog om territorial samhørighed og status for debatten om den kommende reform af samhørighedspolitikken (2008/2174(INI))

(2010/C 117 E/11)

*Europa-Parlamentet,*

- der henviser til Kommissionens femte situationsrapport af 19. juni 2008 om økonomisk og social samhørighed – Vækst i regionerne, vækst i Europa (KOM(2008)0371) (femte situationsrapport),
- der henviser til Kommissionens grønbog af 6. oktober 2008 om territorial samhørighed – Territorial forskellighed skal være en styrke (KOM(2008)0616) (grønbog),
- der henviser til Kommissionens arbejdsdokument af 14. november 2008 om regioner i 2020 – en vurdering af fremtidens udfordringer for EU's regioner (SEK(2008)2868),
- der henviser til EF-traktatens artikel 158, 159 og 229, stk. 2,
- der henviser til Kommissionens fjerde rapport af den 30. maj 2007 om den økonomiske og sociale samhørighed (KOM(2007)0273),
- der henviser til EU's territoriale dagsorden - på vej mod et mere konkurrencedygtigt og bæredygtigt Europa med forskelligartede regioner (den territoriale dagsorden) og Leipzigchartret om bæredygtige europæiske byer (Leipzigchartret) og det første handlingsprogram til gennemførelse af EU's territoriale dagsorden,
- der henviser til sine beslutninger af 21. februar 2008 om den fjerde rapport om den økonomiske og sociale samhørighed <sup>(1)</sup>, og om opfølgning af den territoriale dagsorden og Leipzigchartret – mod et europæisk handlingsprogram for fysisk planlægning og territorial samhørighed <sup>(2)</sup> og af 21. oktober 2008 om forvaltning og partnerskab på nationalt, regionalt og projektplan inden for regionalpolitik <sup>(3)</sup>,
- der henviser til den undersøgelse, som Observationscenteret for EU's Fysiske og Funktionelle Udvikling (ORATE) har udarbejdet om den territoriale fremtid og modeller for den fysiske planlægning i Europa (»Territorial Futures – Spatial Scenarios for Europe») ORATE-rapporten, og til Parlamentets undersøgelse om fremtidige strategier vedrørende regionale uligheder og samhørighed (»Regional Disparities and Cohesion: What Strategies for the Future?»),
- der henviser til konklusionerne fra konferencen om territorial samhørighed og samhørighedspolitikken fremtid, der blev afholdt i Paris den 30.–31. oktober 2008,
- der henviser til sin beslutning af 28. september 2005 om den territoriale samhørigheds rolle i den regionale udvikling <sup>(4)</sup>,
- der henviser til forretningsordenens artikel 45,
- der henviser til betænkning fra Regionaludviklingsudvalget (A6-0083/2009),

<sup>(1)</sup> Vedtagne tekster, P6\_TA(2008)0068.

<sup>(2)</sup> Vedtagne tekster, P6\_TA(2008)0069.

<sup>(3)</sup> Vedtagne tekster, P6\_TA(2008)0492.

<sup>(4)</sup> EUT C 227 E af 21.9.2006, s. 509.

Tirsdag, den 24. marts 2009

- A. der henviser til, at Lissabontraktaten, der opstiller territorial samhørighed som et af EU's grundlæggende mål på linje med økonomisk og social samhørighed, endnu ikke er blevet ratificeret af alle medlemsstaterne,
- B. der henviser til, at begrebet »territorial samhørighed« har været en implicit del af samhørighedspolitikken, siden denne blev formuleret, og udgør kernen i udviklingen heraf; der henviser til, at dette begreb er blevet gjort mere synligt og eksplicit takket være Lissabontraktaten og grønbogen,
- C. der henviser til, at EU's samhørighedspolitik fortsat er en af den europæiske integrationsproces' vigtigste søjler og en af EU's mest vellykkede politikker, idet den fremmer konvergens mellem de stadig mere forskelligartede regioner og stimulerer væksten og beskæftigelsen; der henviser til, at EU's samhørighedspolitik er det mest synlige, håndgribelige og kvantificerbare udtryk for solidariteten og ligheden i Unionen, og til, at territorial samhørighed, der er en integreret del af samhørighedspolitikken, er baseret på de samme principper,
- D. der henviser til, at selv om der inden for EU er gjort store fremskridt på konvergensområdet, peger de seneste rapporter om samhørighed på tendenser til tiltagende territoriale uligheder mellem EU's regioner, f.eks. hvad angår tilgængelighed for især strukturmæssigt ugunstigt stillede regioner, men også på tværregionalt niveau og inden for EU's territorier, hvilket kan føre til tilfælde af territorial udgrænsning og udvide velstandskløften mellem regionerne i Unionen,
- E. der henviser til, at det allerede er lykkedes for samhørighedspolitikken at skabe betydelige synergier med andre EU-politikker med det formål at øge virkningerne af disse i praksis og til gavn for EU-borgerne, og til, at f.eks. synergier mellem samhørighedspolitikken og forskning og udvikling eller Lissabonstrategien, eller grænseoverskridende synergier, har vist konkrete, positive resultater, som skal bekræftes og udvides;

#### **Status for debatten om EU' fremtidige samhørighedspolitik**

1. bifalder hovedkonklusionerne fra den offentlige høring om fremtiden for EU's samhørighedspolitik, der blev fremlagt i den femte situationsrapport; er tilfreds med den store interesse for debatten, som forskellige interessehavere på det regionalpolitiske område, især lokale og regionale myndigheder, allerede har vist;
2. glæder sig over, at disse konklusioner i udpræget grad svarer til de synspunkter, der blev fremsat i Parlamentets beslutning om den fjerde situationsrapport; minder om, at denne beslutning var Parlamentets første bidrag til den offentlige debat;
3. bemærker, at de holdninger, der er indeholdt i beslutningen om den fjerde situationsrapport, omfatter følgende henstillinger: for det første, at ethvert forsøg på gennationalisering bør afvises og der bør gives tilsagn om en fælles, fleksibel EU-politik, der er i stand til at indrette sig efter den mest hensigtsmæssige grad af indsats, og som også bør være i stand til at håndtere fælles udfordringer såsom globalisering, klimaændringer, demografiske ændringer (herunder aldring, migration og affolkning), fattigdom og energiforsyning; for det andet, er overbevist om, at denne politik bør omfatte alle EU's regioner, herunder regioner med særlige geografiske karakteristika, ved at tilføre alle en merværdi; for det tredje, understreger behovet for at opstille prioriteringer for anvendelsen af midler under EU's strukturpolitik og tiltag og for støtte, med forbehold, til fremgangsmåden med »øremærkning«; og for det fjerde, understreger behovet for synergier og en integreret strategi mellem de forskellige sektorpolitikker for at opnå det optimale resultat for vækst og udvikling i praksis;
4. mener, at territorial samhørighed er af afgørende betydning for opfyldelsen af målsætningerne i EU's samhørighedspolitik, idet den forstærker både den økonomiske og den sociale samhørighed; fremhæver, at territorial samhørighed bidrager effektivt til at slå bro over kløfterne i udviklingen mellem medlemsstaterne og regionerne såvel som inden for disse områder; mener derfor, at den fremtidige reform af EU's regionalpolitik bør være baseret på konklusionerne fra debatten om grønbogen;

Tirsdag, den 24. marts 2009

**Vurdering af grønbogen om territorial samhørighed**

5. glæder sig over vedtagelsen af Kommissionens grønbog om territorial samhørighed, der imødekommer en anmodning, som Parlamentet har fastholdt i lang tid; bifalder fuldt ud beslutningen om at fortsætte med analysen af territorial samhørighed, der har været et fremtrædende element i enhver debat om regionalpolitiske tiltag, selv om Lissabontraktaten endnu ikke er blevet ratificeret;
6. mener, at grønbogen ikke er tilstrækkelig fremadskuende, idet den ikke indeholder en klar definition af territorial samhørighed, ikke opstiller mål for denne politik og derfor ikke bidrager væsentligt til forståelsen af dette nye begreb, i form af at kunne bidrage effektivt til udjævningen af uligheder mellem regionerne; beklager endvidere, at grønbogen ikke redegør for, hvordan territorial samhørighed vil blive indpasset i de eksisterende rammer for samhørighedspolitikken eller med hvilke metodologiske redskaber eller ressourcer den vil blive omdannet fra principielle rammer til operative mekanismer til anvendelse i praksis i den næste programmeringsperiode;
7. glæder sig over grønbogens analyse, der opstiller tre nøglebegreber, som bør være centrale for udviklingen af territorial samhørighed, nemlig koncentration, forbindelse og samarbejde; mener, at disse begreber kan bidrage til at løse nogle af de grundlæggende problemer, der står i vejen for en harmonisk, velfabulanceret og holdbar udvikling af EU, såsom de negative virkninger, der er forbundet med koncentrationen af de økonomiske aktiviteter især i visse nationale og regionale hovedstæder, uligheder vedrørende adgang til markeder og tjenesteydelser på grund af afstande eller koncentration og manglende infrastruktur, og de opdelinger, der består som følge af grænserne mellem både medlemsstater og regioner;
8. mener ikke, at grønbogen i tilstrækkelig grad tager hensyn til de tilsagn, der blev afgivet i den territoriale dagsorden og Leipzigchartret, som kan tilføre den territoriale samhørighed en strategisk og operativ dimension, navnlig det polycentriske princip eller det nye partnerskab mellem land og by; mener, at disse mål skal være omdrejningspunktet for debatten om territorial samhørighed;
9. glæder sig over iværksættelsen af en offentlig høring om territorial samhørighed, hvilket der blev anmodet om i grønbogen; mener, at et vellykket forløb af enhver offentlig høring er direkte knyttet til så stor en deltagelse af de forskellige interessehavere og civilsamfundet som muligt; opfordrer de kompetente nationale, regionale og lokale myndigheder til straks at gøre de relevante informationer tilgængelige med henblik på at udbrede kendskabet til dette vigtige nye begreb;
10. mener, at samordningen af alle EU's sektorpolitikker med betydelig territorial indvirkning er af afgørende betydning for udviklingen af territorial samhørighed og styrkelsen af økonomisk og social samhørighed; beklager derfor, at den relevante analyse i grønbogen blot begrænser sig til at opstille disse EU-politikker, men ikke foreslår måder til at forbedre synergiene mellem dem, endelige metoder til konkret at måle den territoriale indvirkning af disse politikker;
11. bifalder, at der hverken i grønbogens tilgang eller den offentlige debat henvises til eventuelle budgetmæssige eller finansielle følger af den territoriale samhørighed; mener, at det er for tidligt at inkludere en sådan analyse, så længe selve begrebet ikke er klart defineret eller forstået af alle interessehavere; mener dog, at enhver drøftelse af dette emne er ueløseligt forbundet med hele den proces, der indebærer forhandling om og planlægning af EU's fremtidige samhørighedspolitik; anmoder om, at resultatet af denne debat vil blive lagt til grund for den næste finansielle ramme;
12. mener, at eksistensen af en stærk og velfinansieret EU-regionalpolitik er en afgørende forudsætning for håndteringen af kommende udvidelsesrunder og for opnåelsen af social, økonomisk og territorial samhørighed i et udvidet EU;

Tirsdag, den 24. marts 2009

**Analyse af begrebet »territorial samhørighed«**

13. bifalder grønbogens opfattelse af, at territorial samhørighed, der bygger på princippet om lige muligheder, drejer sig om at sikre en polycentrisk udvikling af EU som helhed og en afbalanceret og holdbar udvikling af områder med forskellige karakteristika og særegenheder samtidig med, at deres mangfoldighed bevares; og bifalder også den opfattelse, at territorial samhørighed bør sikre borgerne muligheden for at udnytte deres regioner fuldt ud og udvikle de iboende aktiver og regionernes potentiale; lægger vægt på, at territorial samhørighed er et horisontalt begreb, der understøtter udviklingen i EU; er overbevist om, at territorial samhørighed bør bidrage effektivt til at udjævne forskellene mellem og inden for EU's regioner og således afværge risikoen for en asymmetrisk udvikling; gør gældende, at territorial samhørighed både har en landdimension og en maritim dimension;

14. mener, at territorial samhørighed er et begreb, der giver økonomisk og social samhørighed mærkbar merværdi og udgør en løsning for de voksende udfordringer, EU's regioner står over for; fremhæver, at de tre komponenter i samhørighed (økonomisk, social og territorial) bør supplere og indbyrdes forstærke hinanden, men dog samtidig opretholde deres egne konkrete mål i et enkelt, integreret begreb; mener derfor, at der ikke må være noget hierarki eller nogen kompromiser mellem disse mål; understreger, at territorial samhørighed bør indføres inden for de eksisterende rammer uden at føre til en sektorbaseret opdeling af EU's samhørighedspolitik;

15. glæder sig over konklusionerne i ORATE-rapporten om fremtidige udviklingsscenarier på det europæiske territorium frem til 2030, som stiller konkrete data som bilag til debatten om udformningen af EU-politikker og nationale politikker, således at der kan opbygges de rette instrumenter til imødekommelse af nye udfordringer med større indvirkning på det lokale eller regionale plan, som f.eks. demografiske ændringer, bykoncentration, migrationsmønstre og klimaændringer, og skabes optimale vilkår for borgernes livskvalitet;

16. fremhæver, at et af de vigtigste mål med den territoriale samhørighed er at sikre, at de fremskridt og den vækst, der skabes i ét territorium, bliver til gavn for hele regionen og territorierne i EU generelt; mener i den forbindelse, at ekspertisecentre og klynger for forskning og innovation er nogle af metoderne til at sikre økonomisk succes, videnskabelige opdagelser, teknologisk fornyelse, beskæftigelse og regional udvikling, og opfordrer til at styrke samarbejdet og vidensudvekslingen mellem disse centre, universiteter, erhvervsorganisationer og individuelle virksomheder, herunder de allermindste; opfordrer Kommissionen til at fremlægge en konsekvensanalyse af, hvilken indvirkning klynger og ekspertisecentre har på de omgivende områder;

17. understreger, at begrebet »territorial samhørighed« også indbefatter samhørighed med territorier og foreslår at prioritere politikker, som fremmer en egentlig polycentrisk udvikling af territorier, således at presset på hovedstæder lettes og der tilskyndes til skabelse af sekundære poler; bemærker, at dette også bør være en metode til at imødegå de negative virkninger af bykoncentration såsom trængsel, forurening, social udelukkelse og fattigdom, eller heraf følgende ukontrolleret urbanisering, der indvirker på borgernes livskvalitet; mener, at man i denne forbindelse ikke bør overse støtten til landdistrikterne og den væsentlige rolle, som små og mellemstore byer i landdistrikter spiller;

18. fremhæver det indre markedes afgørende bidrag til den økonomiske, sociale og territoriale samhørighed; understreger betydningen af offentlige tjenesteydelser i forbindelse med økonomisk og social udvikling, og med behovet for ligelig social og regional adgang til almenyttige tjenesteydelser, herunder især offentlig uddannelse og sundhedstjenester; fremhæver i denne forbindelse, at en garanti for »ligelig adgang« ikke blot vedrører den geografiske afstand, men også tilstedeværelsen og tilgængeligheden af disse tjenesteydelser og er af den opfattelse, at i lyset af subsidiaritetsprincippet og Fællesskabets konkurrencelovgivning ligger ansvaret for fastlæggelse, organisering, finansiering og overvågning af almenyttige tjenesteydelser hos de nationale, regionale og lokale myndigheder; mener imidlertid, at debatten om territorial samhørighed også bør omfatte overvejelser om borgernes ligelige adgang til tjenesteydelser;

Tirsdag, den 24. marts 2009

19. konstaterer, at grønbogen anerkender de særlige udfordringer vedrørende udviklingen af tre slags regioner med specifikke, geografiske karakteristika: bjergområder, øer og tyndt befolkede områder; mener, uden at forkleje den territoriale samhørigheds rolle med hensyn til håndteringen af disse regioners problemer, at territorial samhørighed ikke bør være en politisk tilgang, der udelukkende er rettet mod disse regioner; mener dog, at der skal gøres særlige overvejelser om, hvordan deres svagheder kan opvejes og de kan sættes i stand til at omforme deres potentiale til aktiver og egentlige muligheder og stimulere udviklingen, hvilket er afgørende for EU som helhed;

20. konstaterer endvidere, at andre regioner kræver en særlig udformning af de politiske tiltag, hvad angår udfordringer som økonomisk og social udvikling, tilgængelighed og konkurrenceevne; disse udfordringer omfatter områderne i den yderste periferi som fastlagt i EF-traktatens artikel 299, stk. 2, dvs. grænseområder, områder i periferien, kystområder og områder, der oplever affolkning; bemærker især, at en fjernliggende placering er et specifikt træk, der bør anerkendes som et særligt geografisk karakteristikum, som kræver særlige overvejelser om de politiske tiltag for sådanne regioner; konstaterer de specifikke udfordringer, som de små ø-medlemsstater Cypern og Malta står over for i deres udvikling;

21. er af den opfattelse, at territorial samhørighed ikke bør være begrænset til at handle om virkningerne af EU's regionalpolitik på europæisk område, men også bør omfatte den territoriale dimension af EU's øvrige sektorpolitikker med stor indvirkning på territorierne; understreger i relation til den territoriale samhørighed, at det er vigtigt at forbedre synergierne mellem de forskellige EU-politikker med henblik på at samordne og maksimere de territoriale virkninger i praksis; bemærker dog, at alle EU-politikker altid skal være selvstyrende, og at denne proces ikke betyder, at nogle politikker underordnes andre;

#### **Anbefalinger vedrørende fremtiden for den territoriale samhørighed**

22. forventer, at den offentlige høring vil resultere i en klar og tilstrækkelig fleksibel definition af territorial samhørighed, der således vil være anerkendt, delt og forstået af samtlige interessehavere på området og skabe klarhed og gennemsigtighed vedrørende dette begreb; bemærker i den forbindelse, at det franske rådsformandskab har fremsat et forslag til en definition; mener imidlertid, at subsidiaritetsprincippet bør gælde for alle områder af territorial samhørighed; mener endvidere, at der med henblik på bedre at fastlægge og forstå territorial samhørighed bør formuleres fælles definitioner af begreber som »territorium«, »landområde« og »bjergområde«;

23. mener, at en række elementer bør indgå som en central del af en kommende definition af territorial samhørighed, herunder opfattelsen af, at territorial samhørighed omfatter mere end økonomisk og social samhørighed, og at dens horisontale karakter og integrerede tilgang tilskynder til handling på tværs af territorier og grænser; er af den opfattelse, at territorial samhørighed har til formål at reducere ulighederne mellem medlemsstater og regioner og bør sikre en harmonisk og holdbar udvikling af geografiske enheder med forskellige karakteristika og særegenheder ved at vurdere, hvordan EU's samhørighedspolitik og andre sektorpolitikker bedst kan tilpasses deres individuelle situation; fremhæver, at det i en kommende definition ligeledes bør præciseres, at territorial samhørighed bør fokusere kraftigt på god regeringsførelse, også hvad angår partnerskaber mellem offentlige og private aktører og aktører fra civilsamfundet, og tilvejebringe EU's borgere rimelige muligheder med hensyn til levestandarder og livskvalitet;

24. anmoder indtrængende Kommissionen om efter afslutningen af denne høringsproces at offentliggøre en hvidbog om territorial samhørighed; er af den opfattelse, at en hvidbog vil være et middel til klart at fastslå begrebet territorial samhørighed samt dets merværdi for samhørighedspolitikken og vil stille forslag til konkrete bestemmelser og politiske tiltag, der kan bidrage til at løse de stigende problemer, som EU's regioner står over for, idet disse bestemmelser og tiltag bør indføres med lovpakken om strukturfonde efter 2013 og de tilhørende finansielle rammer; mener, at en indledende meddelelse om mulige budgetmæssige og finansielle virkninger af territorial samhørighed også bør inkluderes i en sådan hvidbog;

25. glæder sig over offentliggørelsen af Kommissionens rapport om regioner i 2020; opfordrer Kommissionen til at indarbejde dette arbejdsdokuments undersøgelsesresultater og analyser i dets hvidbog om territorial samhørighed, især i forbindelse med beskrivelsen af økonomisk, social og territorial samhørighed;

Tirsdag, den 24. marts 2009

26. mener, at de tre begreber, som lå til grund for grønbogens analyse af territorial samhørighed, nemlig koncentration, forbindelse og samarbejde, må udvikles yderligere og omsættes i konkrete politikmuligheder; anmoder Kommissionen om at redegøre for, hvordan disse begreber vil blive indarbejdet i de lovgivningsmæssige rammer for perioden efter 2013;

27. anmoder indtrængende om en styrkelse af målet for det europæiske territoriale samarbejde i den kommende programmeringsperiode; er overbevist om, at dette mål vil tilføre merværdi til den Europæiske Union, ikke mindst i kraft af de regionale og lokale myndigheders direkte inddragelse i planlægningen og gennemførelsen af de relevante programmer vedrørende grænseoverskridende, tværnationalt og tværregionalt samarbejde; mener dog, at dette ikke må ske på bekostning af de to andre mål; understreger i samme forbindelse betydningen af den integrerede udvikling af havnebassiner og den grænseoverskridende dimension og de relevante operationelle programmer under den europæiske naboskabspolitik, som er særlig vigtig med henblik på fremtidige EU-udvidelser;

28. er af den opfattelse, at territorial samhørighed bør udvikle sig som et horisontalt princip og bør underbygge alle EU-politikker og fællesskabstiltag; er overbevist om, at den udviklingsproces, som princippet om bæredygtig udvikling og miljøbeskyttelse har gennemgået, bør fremstå som et eksempel på, hvordan territorial samhørighed indarbejdes i den fremtidige udvikling af alle relevante EU-politikker, da territorial samhørighed skal indgå i alle politikområder, der har tilknytning til samhørighed; mener imidlertid, at denne horisontale dimension af den territoriale samhørighed ikke bør begrænse den territoriale samhørighed til en generaliseret, abstrakt værdiramme; opfordrer Den Europæiske Union til at tage alle nødvendige skridt til at omsætte territorial samhørighed i lovgivningsmæssige forslag og forslag til politiske tiltag;

29. erindrer om betydningen af at indarbejde ligestillingsaspektet, lige muligheder og handicappedes og ældre borgeres særlige behov i alle faser i gennemførelsen og vurderingen af EU-samhørighedspolitikken;

30. understreger behovet for i forbindelse med territorial udvikling at udarbejde yderligere kvalitative indikatorer med det formål at forbedre tilrettelæggelsen og gennemførelsen af de tilsvarende politikker i praksis, under hensyntagen til de forskellige territoriers specifikke karakteristika; opfordrer derfor Kommissionen til straks at gennemføre de nødvendige undersøgelser og udvikle muligheden for at definere nye, pålidelige indikatorer og måder, hvorpå disse kan integreres i systemet med henblik på vurdering af regionale forskelle;

31. bemærker, at BNP er det eneste kriterium for regioners støtteberettigelse under målsætning 1 (konvergens), hvorimod andre indikatorer allerede kan anvendes for regioner, der er støtteberettigede under regional konkurrenceevne- og beskæftigelsesmålsætningen; understreger sin bekymring over, at den øgede konvergens, der vitterligt eksisterer mellem landene, ofte dækker over det stigende antal forskelle mellem og inden for regionerne, og fastholder på denne baggrund, at det er nødvendigt at foretage en grundig vurdering af fordelene ved at have BNP som det eneste anvendelige kriterium for støtteberettigelse til strukturfondsmidler;

32. mener, at problemet med interne uligheder i NUTS II-regioner vil være nemmere at iagttage på NUTS III-niveau; opfordrer derfor Kommissionen til at undersøge, i hvilket omfang problemet med interne uligheder inden for NUTS II-områder kan imødegås fremover ved også at definere støtteberettigede områder på NUTS III-niveau; fremhæver i forbindelse med territorial samhørighed den betydning, det har for medlemsstaterne at afgøre, hvilken territorial enhed der svarer til det mest hensigtsmæssige interventionsniveau i tilrettelæggelsen og gennemførelsen af strukturfondsprogrammer; anbefaler i dette øjemed, at der foretages en rumlig analyse af hele EU's territorium i starten af hver programmeringsperiode;

33. er af den opfattelse, at for bedre at kunne samordne de territoriale virkninger af EU's sektorpolitikker, er der behov for en øget forståelse og måling af disse virkninger; anmoder derfor Kommissionen om at foretage en konsekvensundersøgelse af disse politikker og til at udvide eksisterende konsekvensanalyse-mekanismer, såsom den strategiske miljøvurdering, til også at omfatte territoriale forhold; opfordrer ligeledes Kommissionen til at foreslå konkrete måder, hvorpå der kan skabes synergier mellem disse territorialpolitikker og sektorpolitiske tiltag og til at foretage en vurdering af Lissabon-Göteborgstrategiernes bidrag til den territoriale samhørighed;



Tirsdag, den 24. marts 2009

34. gentager sin vedvarende anmodning om formulering af en altomfattende EU-strategi for regioner med specifikke, geografiske træk, således at de bliver bedre i stand til at håndtere de problemer og udfordringer, de står over for; er af den opfattelse, at en EU-strategi bør understrege den territoriale dimension af samhørighedspolitikken og handle om, hvordan EU-politikker kan tilpasses territoriernes specifikke behov og fordele; fremhæver, at gennemførelsen af sådan en strategi er en afgørende forudsætning for økonomisk og social udvikling af disse områder; mener, at udarbejdelsen af nye indikatorer med det formål at forbedre beskrivelsen af situationen og problemerne i praksis er yderst vigtige for en vellykket gennemførelse af en EU-strategi på dette område;

35. fremhæver dog, at udarbejdelsen af yderligere indikatorer og gennemførelsen af territorialvurderinger ikke bør resultere i mere bureaukrati eller yderligere forsinkelser for gennemførelsen af nye politikker og tiltag til støtte for den territoriale samhørighed; fremhæver, at der er behov for direkte resultater af, at den territoriale samhørighed indarbejdes i den kommende række af strukturfondsprogrammer;

36. minder om den væsentlige rolle, som små og mellemstore virksomheder (SMV'er), mikrovirksomheder og håndværksvirksomheder spiller for økonomisk, social og territorial samhørighed og gør opmærksom på deres betydning for styrkelsen af konkurrenceevnen og beskæftigelsen i regionerne; anmoder derfor Kommissionen om at foretage en specifik analyse af indvirkningerne og effektiviteten af strukturfondsmidlerne og de EU-politikker, der er målrettet de små og mellemstore virksomheder i regionerne, og af de administrative og økonomiske vanskeligheder, som disse virksomheder støder på;

37. opfordrer endvidere Kommissionen, medlemsstaterne og regionerne til at føre en aktiv politik til støtte for erhvervslivets innovation og konkurrenceevne og muliggør gensidigt samarbejde mellem virksomheder, den offentlige sektor, skoler og universiteter, og til at sikre at organisationer, der repræsenterer små og mellemstore virksomheder, kan deltage direkte i fastsættelsen af de territoriale politikker;

38. opfordrer medlemsstaterne til at optrappe deres bestræbelser på at nå de mål, der er opstillet i kapitel 4 i det første handlingsprogram til gennemførelse af EU's territoriale dagsorden ved at skabe kendskab til territorial samhørighed og bæredygtig fysisk planlægning, opstille perspektiver og analysere virkninger og ved at anerkende den betydelige rolle, som ORATE indtager i processen;

39. bemærker, at klimaændringer vil få betydelige følger for den territoriale samhørighed; anmoder om, at Kommissionen foretager en analyse af de negative virkninger af klimaændringer i forskellige regioner, eftersom indvirkningen forventes at variere fra sted til sted i EU; mener, at den territoriale samhørighed bør tage behørigt hensyn til klimamålene og fremme et bæredygtigt udviklingsmønster i territorierne i EU; anerkender dog, at bekæmpelsen af klimaændringer i stor udstrækning også bør foregå gennem andre EU-politikker;

40. konstaterer med stor interesse, at der i den femte situationsrapport for første gang henvises til »overgangsregioner«, som befinder sig mellem »konvergensregioner« og »regioner omfattet af målet om regional konkurrenceevne og beskæftigelse«; anerkender behovet for en særskilt håndtering af de regioner, der på nuværende tidspunkt er spredt mellem de to mål som enten optrappings- og nedtrappingsregioner; opfordrer Kommissionen til, i relation til den territoriale samhørighed, at oprette et mere omfattende system for assistance til gradvis overgang for regioner, der snart overskrider tærsklen på 75 % BNI, for dermed at give dem en klarere status og større sikkerhed i deres udvikling; mener, at der også er behov for at etablere en overgangsordning for medlemsstater, der fratræder samhørighedsfonden;

41. mener, at en integreret tilgang vil have større mulighed for at lykkes, hvis de regionale og lokale myndigheder, såvel som alle interessehaverne, herunder økonomiske, sociale og andre partnere, i henhold til artikel 11 i Rådets forordning (EF) nr. 1083/2006 af 11. juli 2006 om generelle bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond og Samhørighedsfonden <sup>(1)</sup>, som kan bidrage med et overblik over og forståelse for en given regions behov og særegenheder, fra starten inddrages i udformningen og gennemførelsen af udviklingsstrategierne for hvert territorium; opfordrer Kommissionen til at udarbejde retningslinjer til hjælp for medlemsstaterne såvel som de regionale og lokale myndigheder til gennemførelse af den integrerede tilgang på den mest effektive måde, og til at etablere effektive partnerskaber i udviklingen af fremtidige strategier for de pågældende territorier;

<sup>(1)</sup> EUT L 210 af 31.7.2006, s. 25.

Tirsdag, den 24. marts 2009

42. anerkender, at territorial samhørighed bør medføre en bedre forvaltning af samhørighedspolitikken; er enig i det synspunkt, at forskellige problemer nødvendiggør forskellige territoriale målestokke, og at etableringen af rigtige partnerskaber mellem alle parter, der er involverede i regional og lokal udvikling på EU-plan og nationalt, regionalt og lokalt plan derfor er en forudsætning for processen til udformning af territorial samhørighed og opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at gøre den størst mulige indsats for at udvikle territorial forvaltning på flere niveauer; mener, at territorial samhørighed bør fokusere på at fastlægge det hensigtsmæssige territoriale niveau for håndtering af hver enkelt politik eller hvert enkelt tiltag på en måde, der er så tæt på borgeren som muligt;

43. fremhæver, at EU-politikker, og især EU-samhørighedspolitikken, har omformet forvaltning fra at være et ofte centraliseret system til i voksende grad et integreret system på flere niveauer; opfordrer alle interessehavere, myndigheder og borgere til at indrette et officielt system for territorial forvaltning, baseret på en territorial tilgang, der integrerer flere sektorer og bottom-up-metoden, med det formål på sammenhængende vis at kunne imødekomme borgernes og brugernes enkelte behov på det område, der svarer til dette behov; minder i den forbindelse om, at de vellykkede erfaringer fra EU-initiativer såsom Urban I og Urban II i byområder og Leader i landdistrikterne;

44. minder om, at problemer med gennemførelsen af strukturpolitikken delvist skyldes procedurernes overdrevne infleksibilitet og kompleksitet og at der derfor bør overvejes en forenkling af disse procedurer og en klar fordeling af ansvar og kompetence mellem Den Europæiske Union, medlemsstaterne og de regionale og lokale myndigheder; mener, at territorial forvaltning i udpræget grad vil afhænge af, at sådanne klare regler opstilles; gentager sin opfordring til Kommissionen om snarest muligt at fremlægge en række konkrete forslag i denne henseende;

45. anbefaler på baggrund af, at betydningen af den territoriale samhørighed er vokset i regionalpolitisk sammenhæng, men også i sammenhæng med andre sektorbaserede EU-politikker, at de uformelle strukturer, der længe har været styrende for den territoriale samhørighed og den fysiske planlægning i Rådet, erstattes af formelle ministermøder, der samler de ministre, der har ansvaret for regionalpolitikken i EU; mener, at en sådan institutionel udvikling inden for Rådet vil forbedre informationsstrømmen såvel som sikre en hurtig udvikling af den territoriale samhørighedspolitik;

46. tilskynder medlemsstaterne til allerede nu at begynde at overveje, hvordan man bedst kan konsolidere og gennemføre begrebet territorial samhørighed i deres nationale reformprogrammer og politiske tiltag; mener i denne forbindelse, at de grundlæggende principper om polycentrisk udvikling og partnerskaber mellem by og land, såvel som den fulde gennemførelse af Natura 2000, allerede bør være en integreret del af den regionale planlægning;

\*

\* \*

47. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen.

---